
Marita G. Schmitz
Od žrtve
do ustvarjalne moči
- mojega življenja
Samozdravljenje s pomočjo
vesolja in afirmacij

Marita G. Schmitz

Od žrtve do ustvarjalne moči

- mojega življenja

Samozdravljenje s pomočjo

☝ vesolja in afirmacij

Postanite znova ustvarjalec svojega življenja!

"Ponovno odkrijte ljubezen do sebe, ki ste jo izgubili kot otrok."

Izgubila se je na poti,

ker ste se borili le za priznanje in hvaležnost.

Če ste naleteli na mojo knjigo, potem ljubeče vesolje želi, da jo preberete in pustite, da deluje na vas – saj naključij ni!

I.

Moj boj za priznanje in cenjenje, vključno s travmami in izkušnjami bližnje smrti

II.

Samozdravljenje z afirmacijami in božjo pomočjo

KAJ so afirmacije ali izjave prepričanj?

KJE jih lahko dobim?

KAKO jih uporabljam?

III.

Narcisizem in manipulacija

Kako lahko to, da vas drugi prizadenejo, naredi odvisne in vas pripelje do tega, da krivite sebe.

IV.

Fibromialgija sreča menopavzo

In hkrati kljubovalen otrok

V.

Tekmovanje znotraj družine

Ni šlo le za to, da bi bili najhitrejši, najboljši, najbolj priljubljeni, ampak tudi najbolj bolni (neverjetno, kajne?!).

Vsi so želeli pri starših doseči največ točk, da bi prejeli malo priznanja, pohvale ali hvaležnosti.

VI.

Učna naloga – Spuščanje

Iz žrtve – ponovno postati ustvarjalec lastnega življenja in se pozdraviti s pomočjo vesolja in afirmacij.

Ponovno postati ustvarjalec lastnega življenja!

Sem živ dokaz, da afirmacije delujejo,

in želim deliti svoje znanje in izkušnje z vami.

Začelo se je, ko sem prvič obiskal rehabilitacijsko kliniko ...

Ne, ni se začelo tam ...

Takrat sem končno začel razmišljati o sebi, svojem življenju in o tem, kar sem doživel ...

... in razmisliti o nasvetih, ki sem jih prejel ...

... zaradi mojih številnih, včasih nerazložljivih bolečin in motenj gibanja, še posebej pa zato, ker mi je psiholog rekel, da se opredeljujem po svojih dosežkih in da mi je včasih dovoljeno reči "ne".

Moj boj za priznanje mi je povzročil travmo – eno od teh sem šele veliko kasneje prepoznal kot izkušnjo bližnje smrti.

I.

Moj boj za priznanje in cenjenje, vključno s travmami in izkušnjami bližnje smrti

Odraščal sem v velikem mestu s tremi brati in sestrami v narcisoidni družini – brez ljubezni ali empatije.

Že od otroštva imam alergije.

Kljub temu sem bil vesel, muzikalen, atletski in bister otrok.

Poklicno usposabljanje sem opravil v pisarni.

Vedno sem bil radoveden in vse so mi razložili.

Kasneje sem se sam učil o stvareh.

V vsem, kar sem počel, sem dal vse od sebe. Bil sem zelo nadarjen, a so me bratje in sestre le ljubosumili, kar me je seveda oviralo. Do nedavnega sem mislil, da je delo v pisarni moje življenjsko delo, da bom to preprosto počel vse življenje ali da je to celo moj poklic.

A sem se samo izčrpal in se boril za priznanje in hvaležnost, dokler se nisem sčasoma zlomil.

Predvsem pa sem večinoma dobil le možnost začasne pogodbe.

Nekoč sem imel pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas – nato pa so nenadoma, po treh letih, podjetje prodali drugemu podjetju in število zaposlenih se je drastično zmanjšalo. Tisti, ki so tam začeli delati nazadnje, so bili odpuščeni z odpravnino in sporazumom o prenehanju delovnega razmerja. Seveda sem bil eden izmed njih tudi jaz.

Na drugi službi sem imel triletno pogodbo in po samo enem letu so mi povedali, da pogodbe ni mogoče podaljšati. To je dejansko prizadelo več zaposlenih v podjetju, saj so nas pomotoma razporedili na delovna mesta, rezervirana za javne uslužbence. Torej nas sploh ne bi smeli zaposliti.

Zdaj pa so nas obvestili, da so naredili napako in da bi se morali pravočasno prijaviti drugam, ponudili pa so nam celo možnost, da zahtevamo vmesno oceno uspešnosti.

Kolega je vložil tožbo in celo dobil pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas. Ko sem to slišal, sem se tudi sam obrnil na odvetnika. Tudi on je nato vložil tožbo zame. In jaz, poln upanja, sem se v službi resnično potrudil do meja. Seveda, sem si mislil, če bom le dal vse od sebe, mi bo uspelo ostati ... Potem sem se počutil, kot da me bo prehladil, in ker mi je eno lice oteklo in oko nad njim je bilo videti manjše, sem mislil, da sem se prehladil.

Ampak nisem se prehladil, niti oteklina na obrazu ni popustila.

Zato sem končno šel k zdravniku. Za vsak slučaj je naročil magnetno resonanco, ker se je izkazalo, da gre za paralizo obraza (facialna paraliza).

Zame in zdravnike je bilo to nerazložljivo – zato magnetna resonanca.

A niso našli ničesar.

Danes vem, da je bil vzrok stres in ker sem se tako zelo potrudil, da bi rešil službo.

Zdravnik mi je nato predpisal zdravila za regeneracijo živcev in akupunkturo. Trajalo je kar nekaj časa, a sem se po nekaj tednih lahko vrnila na delo. Zdravila sem lahko nadaljevala.

Približno leto kasneje – prijavila sem se na več drugih služb in prejela veliko zavrnitev – še vedno nisem imela nove službe.

Nenadoma sem dobila več zaporednih okužb z vročino – včasih s prehladom, včasih z gastroenteritisom in vsakič z visoko vročino.

Nato se mi ena roka sploh ni dvignila – nazaj k zdravniku. Tokrat sem prejela injekcije v nadlaket/ramo.

Rekli so mi, naj nekaj časa počivam, ker sem bila popolnoma izčrpana.

Nato je moj družinski zdravnik na naslednjem pregledu poslal vzorec krvi v laboratorij. Diagnosticirali so mi EBV (virus Epstein-Barr), znan tudi kot mononukleozna mrzlica, in me za nedoločen čas poslali na bolniško odsotnost.

V tem času sem komaj hodila po stopnicah, veliko časa sem ležala in bila popolnoma izčrpana že po najmanjših gospodinjskih opravilih.

Po petih mesecih sem bil končno spet v formi.

Ko sem se vrnil na službo, jo je zasedel nekdo drug, zato so me za zadnjih nekaj mesecev začasno premestili na drugo delovno mesto.

Tudi tam sem užival v delu, vendar sem se že prijavil na več delovnih mest doma takoj po izteku moje začasne pogodbe.

Na moji zadnji službi se je zgodilo nekaj stvari. Spet sem imel začasno pogodbo – tokrat za čas starševskega dopusta trenutnega zaposlenega. In – seveda – sem se bolj trudil, kot je bilo potrebno, saj je bil moj cilj spet končno dobiti stalno pogodbo. Predvideval sem, da se trenutni zaposlenec morda sploh ne bo vrnil.

Nenadoma se mi je čez vikend zavrtelo, premagala me je huda slabost in nisem mogel dvigniti ene roke, zato sem moral na pregled v bolnišnico.

Tam so mi diagnosticirali visok krvni tlak. Takrat sem bil star komaj 30 let.

Zdravnik je iskal vzroke za to. In ker ni bilo mogoče najti ničesar organskega, je posumil, da sem ga preprosto podedoval od staršev, ki sta oba imela visok krvni tlak.

Tedden dni sem moral ostati v bolnišnici, da so mi prilagodili zdravila.

Danes vem, da se je visok krvni tlak razvil le zato, ker sem se obremenjeval in dovolil, da so drugi obremenjevali mene.

Občasno sem postal zadihan, pordel in hiperventiliral. Enkrat me je sodelavec celo peljal k zdravniku. Toda zdravnik je spet diagnosticiral visok krvni tlak. Rekel je, da je to samo visok krvni tlak, da se moram sprostiti in da bo potem izginilo.

Vendar sem že dve do tri leta redno jemal zdravila za krvni tlak.

Nihče ni imel nobene razlage za to.

Danes pa vem, da so morali biti vsi to blagi astmatični napadi.

Vendar mi je dejansko uspelo podaljšati pogodbo o zaposlitvi za eno leto, ker sem se strinjal s prehodom na delovno mesto s samo 25 urami na teden.

Žal je bilo takrat tudi jasno, da na tem delovnem mestu ne morem ostati dlje kot eno leto, ker se bo prejšnji zaposleni vrnil, kar me je spet spravilo v blazen deloholizem.

Od takrat imam ponavljajoče se napade manjših in večjih gripi podobnih okužb.
